

San Carlos de la Rápita 8. Decembre 1963

Estimat germà: La teua última carta del Teher del any en que ens hoberem dir. Espero que des d'ara escriuràs mes sovint. Si al rellegir-la em fa avergonçar, dons mentalment t'he escrit un munt de cartes, que no he pasat al paper.

Espero que Jaume s'agi aclimatat en els seus estudis i tot li vagi bé.

Quan va sortir l'article de Pla a Destino, no vareig enviarlo dons estava segura que ho faria Berquerel. Jo el vareig trobar molt bé, i crec que es una bona propaganda per a tu. Precisament tenim de fer un regal, i voliem comprar el teu diccionari, pero a Barcelona està agotat. També varem rebre l'últim llibre teu, i com sempre ni solament vareig escriure que l'aviem rebut. En fi lo que s'en dir "Es una calamitat" aquesta soc jo; ana be penso moltes vegades en vosaltes i el estar allunyats no minva gens el meu afecte envers vosaltes. I

L'escric desde San Carles ont he vingut per solucionar coses del camp
avans de festes, perquè les festes em fan més il·lusió a Barcelona.
Aquest any agrícola ha estat molt dolent; varem tenir grans plu-
jes al Delta del Ebre, que varen inundar els camps arrosals durant
la recolecció del arroc, i hem tingut lo que s'eh dit mala anya
da.

El papa va seguint, i gràcies als antibiòtics i als moderns me-
dicaments va fer llarga vida, encare que ell està a vegades de
mal humor perquè no es hoba bé, le mal de cap, tos, en fi no
es dona conte dels seus 86 anys.

Ja varem pagar l'altre curs del caner San Pere ens han local
835 pb cada un. Encare no està venuda es ven que seria un
pic lent, pero com tu vindria ja podem parlar de lo que
voldria fer del producte de la venda, pero naturalment entre
els dos tindrem de donar al papa mentres visqui lo que li
correspon del ~~usufruit~~ us. defruit. També tindria ganes de que
em liquidessis el pago que fem entre els dos a la Sra que va per
II

les tardes a casa el nostre pare. D'aquest any 1963 li he donat,
a raó de 200 pesetes setmanals, i gràcies que no ens deixi perquè
el servei domèstic està desapareixent a gran velocitat i el que
queda demana uns preus altíssims. Jo no sé quin fenomen està pa-
sant al nostre país, hi ha més treball que treballadors, i a més
la gent no treballa gaire i vol guanyar molt, bé crec que quan
vindràs hauràs les coses bastant canviades.

Ja saps que he comprat una màquina de escriure? Per fi
li ha arribat el seu moment.

Ja suposo que sabem quan veniu. Jo em fare el meu
Crismas, però mentre ja vos desitjo unes Festes plenes de
salut i felicitat

Una ben forta abraçada de la teva

III
germana

Merce'

Espero que l'any sabàtic serà
per descansar una mica del tre-
ball que tens aver portat aquests
darrers mesos.

Em penso que el propi mes de Gener
Pau tindria d'anar a Paris per coses del
seu canec, jo suposo que també hi
anirà, ja sabem si vosaltes esteu allí
per venenir.

Merce'

IV

4-I-64